

Nr 134

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts i statsverkspropositionen gjorda framställningar rörande anslag för budgetåret 1963/64 till journalistinstitutet jämte i ämnet väckt motion.

(2:a avd.)

DRIFTBUDGETEN

Åttonde huvudtiteln

1:o) **Journalistinstitutet i Stockholm: Avlöningar.** Kungl. Maj:t har i propositionen nr 1 (bilaga 10, punkt 222, s. 453—464 av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över ecklesiastikärenden för den 3 januari 1963) föreslagit riksdagen att dels godkänna av departementschefen angiven avlöningsstat för journalistinstitutet i Stockholm, att tillämpas tills vidare fr. o. m. budgetåret 1963/64, dels ock till Journalistinstitutet i Stockholm: Avlöningar för budgetåret 1963/64 anvisa ett förslagsanslag av 238 000 kr.

I samband härmed har utskottet till behandling förehaft en inom första kammaren av herr *Hernelius* väckt motion angående viss specialutbildning för journalister (I: 406), i vilken hemställts att riksdagen måtte beakta i motionen anförda synpunkter.

Beträffande motiveringen för yrkandet torde få hänvisas till motionen.

Av statsrådsprotokollet inhämtas bl. a. följande.

Journalistutbildning i statlig regi har tillkommit genom beslut av 1962 års riksdag (prop. 1962: 59, Rskr 1962: 227). Riksdagen fattade därvid beslut om att två statliga journalistinstitut skulle inrättas fr. o. m. budgetåret 1962/63. Det ena har förlagts till Stockholm, det andra till Göteborg. Utbildningskapaciteten är nu totalt ca 120 studerande, fördelade på 60 vid vart och ett av instituten. Av utbildningsplatserna vid varje institut är den ena hälften avsedd för personer med lägst fyra akademiska betyg (akademikerlinje), den andra hälften för personer med studentexamen eller motsvarande (studentlinje).

En särskild expertgrupp, benämnd interimsstyrelsen för journalistinstitutet, har genomfört förberedelsearbetena för institutets verksamhet. Styrelsen har vidare inkommit med förslag till anslagsäskanden för budgetåret 1963/64 av-

seende båda instituten. Därjämte har styrelsen efter remiss avgivit utlåtande över vissa synpunkter på högre reklamutbildning, vilka anförts i skrivelser från dels Svenska försäljnings- och reklamförbundet, dels en av statens konsumentråd utsedd arbetsgrupp.

Kommittén för nya utbildningsvägar vid de filosofiska fakulteterna avgav år 1961 ett betänkande med förslag till bl. a. högre reklamutbildning förlagd till statliga reklaminstitut. Studierna skulle i betydande utsträckning koncentreras kring företagsekonomiska problem. I samband med remissbehandlingen av förslaget underströk bl. a. statens konsumentråd och 1955 års universitetsutredning, att alltför ringa hänsyn tagits till sociologiska och psykologiska aspekter samt till konsumenternas intressen.

Såväl Svenska försäljnings- och reklamförbundet som den av statens konsumentråd utsedda arbetsgruppen förutsätter i sina sedermera överlämnade skrivelser, att det är möjligt att åstadkomma en gemensam utbildning för reklam och icke-kommersiell informationsverksamhet. Mot denna uppfattning reagerar interimsstyrelsen i sitt utlåtande över ifrågavarande skrivelser. Enligt styrelsens mening är det ogörligt att inom en utbildningslinje med snävt begränsad studietid ge utbildning för så olika typer av verksamhet. Styrelsen finner det däremot sannolikt, att en utbildning som är inriktad på verksamhet inom endast den ena av sektorerna efter viss påbyggnad kan vara användbar även inom den andra.

Innan statsmakterna tar ställning till förslaget om en helt statsfinansierad reklamutbildning är det enligt interimsstyrelsens uppfattning nödvändigt, att denna fråga prövas från principiella utgångspunkter. I gengäld önskar styrelsen, att försöksverksamhet med högre utbildning på konsumentupplysningens område snarast möjligt skall komma till stånd, inte minst med hänsyn till det växande behov av upplysning som bl. a. den ökande reklamen medför. För att en försöksverksamhet skall kunna starta med minsta möjliga tidsutdräkt, framlägger interimsstyrelsen ett förslag i syfte att vid journalistinstitutet skapa en alternativ studiekurs inriktad på konsumentupplysning.

Vid remissbehandlingen av interimsstyrelsens förslag har vissa synpunkter framkommit även beträffande den principiella frågan, om staten bör ta ansvaret för utbildningen av reklampersonal. Svenska försäljnings- och reklamförbundet hävdar sålunda, att reklamens samhällsekonomiska funktionsduglighet bör kunna förbättras och eventuella skadeverkningar motverkas genom utbildning. Kommittén för nya utbildningsvägar vid de filosofiska fakulteterna erinrar om sitt tidigare förslag, enligt vilket det borde vara en samhällsuppgift att svara för utbildning inriktad på en så betydande arbetsmarknad som reklamsektorn utgör.

Departementschefen har i fråga om utbildning av konsumentrådgivare anfört bl. a. följande.

I likhet med kommittén för nya utbildningsvägar vid de filosofiska fakulteterna anser jag, att hittills gjorda behovsundersökningar ger en antydan om att

inom reklambranschen — med hänsyn till det totala rekryteringsbehovet — efterfrågan på personer med samhällsvetenskaplig och annan humanistisk utbildning skulle kunna öka mycket starkt under de närmaste åren. Det är därför enligt min mening motiverat, att vid universiteten i berörda ämnen skapas alternativa studiekurser inriktade på yrkesverksamhet inom marknadsföringsområdet, konsumentupplysning och annan informationsverksamhet.

Behovet av sådana experter inom *konsumentupplysning* vilkas yrkesverksamhet i första hand baseras på fackutbildning — främst ingenjörer och ekonomer — torde i stort sett kunna tillgodoses genom bl. a. universitetens och högskolornas försorg. Däremot saknas mera grundläggande utbildningsvägar inriktade direkt på informativ verksamhet inom detta fält.

Enligt den av statens konsumentråd utsedda arbetsgruppen föreligger på förevarande område behov av utbildning rörande främst »kommunikationens teori, metodik och teknik». Interimsstyrelsen för journalistinstitutet bygger sitt förslag till utbildning av konsumentrådgivare på denna grund; som huvudmoment i utbildningen skall enligt styrelsen ingå dels psykologi, pedagogik, sociologi med socialpsykologi och massmedia, dels miljö- och konsumtionskunskap.

För egen del anser jag, att universiteten bör kunna medverka till att i en teoretisk grundutbildning åstadkomma studiekurser som är ändamålsenliga även för dem vilka avser att ägna sig åt verksamhet som konsumentrådgivare. Med hänsyn till att objektiv konsumentupplysning — bl. a. genom inrättande av särskilda statliga organ för ändamålet — i vårt land kommit att betraktas som en samhällsuppgift, finner jag mig emellertid i princip böra tillstyrka, att staten engagerar sig även för en på sådan upplysning inriktad specialutbildning.

Interimsstyrelsens förslag innebär i korthet, att vid journalistinstitutet på försök anordnas en alternativ studiekurs inriktad på objektiv konsumentupplysning. För tillträde till denna utbildning skall enligt styrelsen gälla i princip samma villkor som för antagning till journalistutbildning, dvs. studentexamen — jämte sex månaders praktik — på studentlinje respektive fyra akademiska betyg — jämte sex månaders praktik — på akademikerlinje. Institutsutbildningen avses bli ettårig och omfatta samma antal elevtimmar som journalistutbildningen, sammanlagt 737 timmar.

Flertalet av remissinstanserna har vid granskningen av detta förslag ställt sig positiva till en försöksverksamhet av den tänkta typen. Den kritik, som emellertid samtidigt framförts, har i huvudsak inriktat sig på studietidens längd — vilken anses vara alltför kort med hänsyn till utbildningens syfte — samt på den svaghet som ligger däri, att de personer som avses skola genomgå den föreslagna utbildningen normalt saknar grundläggande utbildning i de olika fack som verksamhet inom konsumentupplysningen omfattar.

För egen del finner jag det vara av intresse, att en försöksverksamhet på området kommer till stånd. Det är givetvis angeläget, att den lokalmässiga överkapacitet som föreligger vid journalistinstitutet utnyttjas på ett ändamålsenligt sätt. Möjligheterna till utbildningsmässig samverkan med journalistutbildningen finner jag vara av betydande värde. Även från kostnadssynpunkt synes mig förslaget förmånligt.

Under återopande av vad jag här anfört, föreslår jag, att sådana anordningar vidtages, att fr. o. m. höstterminen 1963 vid vart och ett av journalistinstitutet ytterligare 15 utbildningsplatser kan tagas i anspråk. Dessa platser bör utnyttjas för en försöksverksamhet av i huvudsak den art interimsstyrelsen förordat. Ifrågavarande utbildning bör läggas upp efter en alternativ studiekurs och ut-

göra ett komplement till journalistutbildningen. Till de nu föreslagna utbildningsplatserna bör kunna antagas även personer utan i stadgan för instituten föreskriven formell behörighet men med fackutbildning av betydelse för verksamhet på konsumentupplysningens område, t. ex. institutsingenjörer och hushållslärare. Därigenom torde kunna vinnas, att såväl pressen som de konsumentupplysande organen får möjlighet att rekrytera personer som besitter dels fackkunskaper inom ett visst område, dels allmänna kunskaper om hur massmedia bör utnyttjas för konsumentupplysning.

Kungl. Maj:ts förslag innebär en anslagshöjning med 70 000 kr. Därvid har utöver automatiska utgiftsförändringar medel beräknats för en lektorstjänst i teoretiska ämnen i Ag 25 med samtidig minskning av medelsanvisningen till timarvoderade lärare för journalistutbildning med 7 500 kr. samt medel beräknats för dels 158 timmar separat undervisning för alternativkursen, dels 500 assistenttimmar för allmänt institutionsarbete.

Över *motionen I: 406* har statsutskottet i vederbörlig ordning inhämtat yttranden från samarbetsnämnden för journalistinstituten, svenska tidningsutgivareföreningen, svenska journalistförbundet och publicistklubben.

Samarbetsnämnden för journalistinstituten har anfört bl. a. följande.

Samarbetsnämnden håller icke för osannolikt att den av ecklesiastikministern föreslagna försöksverksamheten med en alternativ studiekurs inriktad på objektiv konsumentupplysning kan komma att visa, att det krävs åtminstone en tredje termin för att eleverna skall kunna inhämta det mått av kunskaper som den nämnda alternativa studiekursen avser att ge.

Samarbetsnämnden har låtit utarbeta ett förslag till en preliminär studieplan för denna kurs. Av timplanen framgår, att den i statsverkspropositionen förutsatta utbildningsmässiga samverkan mellan den nuvarande journalistkursen och den föreslagna alternativa kan ske. Det torde också framgå, att den alternativa studiegången erbjuder en utbildning som bör ge en kompetens likvärdig med den som de redan existerande kurserna ger.

Ett ställningstagande till den form av specialiserad journalistutbildning, som antydes i motionen, synes därför kunna och böra anstå till dess tillräckliga erfarenheter vunnits genom försöksverksamhet med alternativ studiekurs inriktad på objektiv konsumentupplysning.

Svenska tidningsutgivareföreningen (TU) har i huvudsak anfört följande.

TU har med tillfredsställelse hälsat tillkomsten av två journalistinstitut. Tillgången på fullgod redaktionell arbetskraft är för närvarande otillräcklig. Den förstärkta utbildningskapaciteten har emellertid endast lindrat, ej botat den brist som rått. Nyrekryteringsbehovet torde ännu länge komma att överstiga utexamineringen från journalistinstituten. Mot den bakgrunden är det angeläget att instituten så effektivt som möjligt fyller sin huvuduppgift. Denna måste enligt TU:s uppfattning bestå i att erbjuda mångsidig och allmänt orienterad journalistisk grundutbildning.

Uppgiften är svår. Inom de flesta yrken, manuella lika väl som intellektuella, är en mångårig utbildning i dag förutsättning för en kvalificerad insats. Vid journalistinstituten skall eleverna däremot inom en ettårig kursram få en god

grund för en krävande yrkesutövning. Att de samtidigt skulle medhinna en specialutbildning, förtjänt av namnet, är enligt TU:s mening uteslutet. En »konsumentupplysningslinje» skulle emellertid ålägga en del av journalisteleverna just en sådan dubbel uppgift. Ett liknande förslag vore knappast tänkbart inom något annat utbildningsområde. Projektet visar icke förståelse för de krav journalistiken ställer på sina utövare. TU ansluter sig därför helt till den kritik som framförts i motionen. Det är således TU:s åsikt att den elementära journalistutbildningen inte bör kombineras med specialiserade studier. Särskilt olämpligt vore den påtänkta sammanblandningen på detta tidiga stadium av journalistinstitutens verksamhet. Denna måste nödvändigtvis ännu några år förbli trevande. Att finna fasta former för undervisningen och nå fullgoda resultat kräver arbetsro och koncentration. En linjeklyvning skulle försvåra en redan svår uppgift.

Den omständigheten att förslaget om en konsumentupplysningslinje framförts av interimsstyrelsen för journalistinstitutet, rubbar inte TU:s bedömning på denna punkt.

TU vill inte här diskutera frågan, huruvida just konsumentupplysning bör ges företräde i fråga om statligt stöd framför all annan journalistisk specialisering. Rent allmänt vill TU emellertid hävda att pressen bäst tillgodoser sitt behov av specialister genom fortbildning av aktiva journalister som visat intresse och fallenhet för någon viss gren av yrket.

Fortbildning av journalister sker redan i pressens egen regi. Verksamheten kommer att fortsätta och intensifieras i mån av resurser. För ändamålet har pressorganisationerna skapat stiftelsen Pressinstitutet, som redan under sitt första arbetsår kommer att kunna uppvisa värdefulla resultat.

Under hänvisning till det nu anförda får TU instämma i de i motionen I: 406 framförda synpunkterna på förslaget om viss specialutbildning av journalister.

Svenska journalistförbundet (SJF) har i sitt yttrande anført bl. a. följande.

SJF finner en utvidgning av utbildningsverksamheten vid journalistinstitutet synnerligen önskvärd och anser det värdefullt att institutet får utökade resurser för specialutbildning. Den föreslagna utbildningen tar sikte på att ge en sådan form av utbildning att den ej uteslutande skall vara användbar för rent journalistisk verksamhet utan även skall vara ämnad för vissa tjänstemannabefattningar vid myndigheter och organisationer där man har behov av upplysningsverksamhet i konsumentfrågor.

SJF delar den av motionären framförda uppfattningen att brist uppenbarligen råder på personer med erfarenhet och utbildning i fråga om objektiv konsumentupplysning. Förbundet anser även i likhet med motionären att en specialutbildning däremot ej bör få inkräkta på den grundläggande journalistutbildningen. Den nuvarande utbildningskapaciteten vid de båda instituten vad gäller antalet utbildade journalister bör ej utökas innan man har en bättre på prognoser och erfarenhet grundad kännedom om behovet av journalister.

SJF finner starka skäl som talar för att den påtänkta specialutbildningen för »objektiva konsumentupplysare» utformas som en påbyggnad till den nu igångsatta grundläggande journalistutbildningen och får formen av en tredje termin ovanpå grundutbildningen. Därigenom skulle man bl. a. undvika en icke önskvärd ökning av antalet elever i de nuvarande klasserna vid journalistinstitutet. Departementschefens förslag innebär nämligen att alternativkursens elever i ett stort antal ämnen skulle läsa tillsammans med de övriga eleverna vid institutet. Dessutom skulle den på konsumentupplysning inriktade delen av utbildningen

kunna få större utrymme än enligt föreliggande planer. Förbundet bedömer det även som önskvärt att andra än nyligen utexaminerade elever från journalistinstitutet ges möjlighet att få denna fortbildning. Förbundet vill även gärna se en sådan specialutbildning för konsumentupplysare som ett första steg i en påbyggnad till den nu existerande grundutbildningen. Stort behov föreligger av fortbildning även på andra områden inom journalistiken.

Under hänvisning till vad ovan anförts får journalistförbundet föreslå att den nu existerande utbildningen vid journalistinstitutet i Stockholm och Göteborg bibehålles som grund för all journalistutbildning, att den av departementschefen föreslagna utökningen av anslagen till journalistinstitutet i Stockholm och Göteborg för utbildning av experter för objektiv konsumentupplysning kommer till stånd, att utbildningen får formen av en påbyggnad till den nu existerande kursen, förslagsvis omfattande en termin, samt att även nu verksamma journalister, vilka ej genomgått journalistinstitutet, beredes möjlighet söka inträde till påbyggnadskursen.

Publicistklubben (PK) har anfört bl. a. följande.

Med tillfredsställelse noteras regeringens positiva inställning till vidareutbildning vid journalistinstitutet i Göteborg och Stockholm genom förslaget om en kurs »inriktad på objektiv konsumentupplysning».

PK delar emellertid motionärens uppfattning att specialutbildning av ifrågasvarande eller annan typ bör ordnas efter ordinarie kurs vid journalistinstitutet. Specialutbildning bör inte inkräkta på grundutbildningen.

Behovet av specialutbildning finns. Svårigheten ligger i att prioritera ett område. Specialutbildning inriktad på konsumentupplysning ligger emellertid högt på behovsskalan.

PK vill förorda att en specialkurs ordnas vid journalistinstitutet. Dock icke som alternativkurs utan som specialkurs öppen för journalister vilka slutfört sin utbildning vid institutet och för andra yrkesverksamma journalister, som önskar fortbildning på området.

Om försöken utfaller väl är en tänkbar utveckling att en tredje termin vid institutet skulle utnyttjas för kurser gällande ämnesområden, på vilka specialutbildning är önskvärd.

Utskottet. Under förevarande punkt har departementschefen bl. a. förordat, att vid journalistinstitutet försöksvis skall anordnas en alternativ, ettårig studiekurs, inriktad på objektiv konsumentupplysning.

I motionen I: 406 har framhållits, att om behovet av specialutbildning för blivande journalister skall tillgodoses, det vore mer ändamålsenligt att utbildningen komme till stånd efter genomgången kurs vid journalistinstitutet och därigenom bleve ett komplement till den avslutade allmänt inriktade grundutbildningen.

Enligt vad utskottet inhämtat är ifrågasvarande alternativa studiekurs icke avsedd som en specialutbildning av journalister utan som en direkt utbildning för konsumentupplysning. Då journalistinstitutet förfogar över lokaler som icke utnyttjas för journalistutbildningen och då en viss utbildningsmässig samverkan med journalistutbildningen ansetts kunna komma till stånd, föreslås denna utbildning förlagd till journalistinstitutet. Med hänsyn härtill har utskottet — som

särskilt vill understryka, att det är fråga om en försöksverksamhet på området — funnit sig kunna biträda departementschefens ovan omförmälda förslag. Vid sådant förhållande anser utskottet motionen I: 406 icke böra till någon riksdagens åtgärd föranleda.

Vad departementschefen i övrigt anfört och förordat har icke givit utskottet anledning till erinran eller särskilt uttalande.

Utskottet, som sålunda tillstyrker bifall till Kungl. Maj:ts förslag, hemställer,

I. att motionen I: 406 icke må till någon riksdagens åtgärd föranleda;

II. att riksdagen må

a) godkänna följande avlöningsstat för journalistinstitutet i Stockholm, att tillämpas tills vidare fr. o. m. budgetåret 1963/64:

A v l ö n i n g s s t a t

1. Avlöningar till ordinarie tjänstemän, <i>förslagsvis</i> ..	36 200
2. Arvoden och särskilda ersättningar, bestämda av Kungl. Maj:t, <i>förslagsvis</i>	7 200
3. Avlöningar till övrig icke-ordinarie personal	
a) Avlöningar till vissa lärare m. m., <i>förslagsvis</i> .	123 000
b) Avlöningar till annan icke-ordinarie personal	25 200
4. Rörligt tillägg, <i>förslagsvis</i>	44 700
5. Kompensation för höjda folkpensionsavgifter, <i>förslagsvis</i>	1 700
	Summa kr. 238 000

b) till *Journalistinstitutet i Stockholm: Avlöningar* för budgetåret 1963/64 anvisa ett förslagsanslag av 238 000 kr.

2:o) **Journalistinstitutet i Stockholm: Omkostnader.** I enlighet med Kungl. Maj:ts förslag (punkt 223, s. 464 och 465), vilket innebär en anslagsminskning med 7 000 kr., hemställer utskottet,

att riksdagen må till *Journalistinstitutet i Stockholm: Omkostnader* för budgetåret 1963/64 anvisa ett förslagsanslag av 57 000 kr.

3:o) **Journalistinstitutet i Göteborg: Avlöningar.** Kungl. Maj:t har (punkt 224, s. 465—468) föreslagit riksdagen att dels godkänna av departementschefen angiven avlöningsstat för journalistinstitutet i Göteborg, att tillämpas tills vidare fr. o. m. budgetåret 1963/64, dels ock till Journalistinstitutet i Göteborg: Avlöningar för budgetåret 1963/64 anvisa ett förslagsanslag av 236 000 kr.

Beträffande vad departementschefen förordat rörande en alternativ studiekurs, inriktad på konsumentupplysning, torde få hänvisas till redogörelsen under punkten 1 i detta utlåtande.

Kungl. Maj:ts förslag innebär liksom för journalistinstitutet i Stockholm en anslagshöjning med 70 000 kr., varvid — utöver automatiska utgiftsförändringar — medel beräknats för en lektorstjänst i teoretiskt ämne i Ag 25 med samtidig minskning av medelsanvisningen till timarvoderade lärare för journalistutbildning med 7 500 kr., samt medel beräknats för dels 158 timmar separat undervisning för alternativkursen, dels 500 assistenttimmar för allmänt institutionsarbete.

Utskottet. Under hänvisning till vad utskottet under punkten 1 anfört rörande alternativ studiekurs, inriktad på konsumentupplysning, biträder utskottet Kungl. Maj:ts här förevarande förslag och hemställer,

att riksdagen må

a) godkänna följande avlöningsstat för journalistinstitutet i Göteborg, att tillämpas tills vidare fr. o. m. budgetåret 1963/64:

A v l ö n i n g s s t a t

1. Avlöningar till ordinarie tjänstemän, <i>förslagsvis</i>	36 200
2. Arvoden och särskilda ersättningar, bestämda av Kungl. Maj:t, <i>förslagsvis</i>	7 200
3. Avlöningar till övrig icke-ordinarie personal	
a) Avlöningar till vissa lärare m. m., <i>förslagsvis</i> ..	121 900
b) Avlöningar till annan icke-ordinarie personal ..	24 900
4. Rörligt tillägg, <i>förslagsvis</i>	44 200
5. Kompensation för höjda folkpensionsavgifter, <i>förslagsvis</i>	1 600
<hr style="width: 100%; border: 0.5px solid black;"/>	
Summa kr.	236 000

b) till *Journalistinstitutet i Göteborg*: Avlöningar för budgetåret 1963/64 anvisa ett förslagsanslag av 236 000 kr.

4:o) **Journalistinstitutet i Göteborg: Omkostnader.** I enlighet med Kungl. Maj:ts förslag (punkt 225, s. 468 och 469), vilket innebär en anslagsminskning med 5 000 kr., hemställer utskottet,

att riksdagen må till *Journalistinstitutet i Göteborg: Omkostnader* för budgetåret 1963/64 anvisa ett förslagsanslag av 59 000 kr.

Stockholm den 21 maj 1963

På statsutskottets vägnar:

ERNST V. STAXÄNG

Vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet har närvarit

från första kammaren: herrar Näsström, Gillström, Boman, Einar Persson, Birger Andersson, Bergman, Axel Johannes Andersson, Fritz Persson, Rikard Svensson, fru Wallentheim, herrar Edström, Kaijser, fröken Ljungberg, herrar Thorsten Larsson och Harald Pettersson; samt

från andra kammaren: herrar Staxäng, Gustafsson i Stockholm, Ståhl, Karlsson i Olofström, Svensson i Stenkyrka, Blidfors, Almgren, Nilsson i Göingegården, Andreasson, fru Lewén-Eliasson, herr Svensson i Ljungskile, fröken Ols-son, herrar Gustafsson i Uddevalla, Gustafsson i Kårby och Källstad.

Reservation

vid punkten 1 (*Journalistinstitutet i Stockholm: Avlöningar*) av herrar *Boman, Axel Johannes Andersson, Edström, Kaijser, fröken Ljungberg, herrar Thorsten Larsson, Harald Pettersson, Staxäng, Ståhl, Svensson* i Stenkyrka, *Nilsson* i Göingegården, *Svensson* i Ljungskile, *Gustafsson* i Kårby och *Källstad*, vilka ansett

dels att det stycke i utskottets yttrande, som på s. 6 börjar med »Enligt vad» och på s. 7 slutar med »åtgärd föranleda», bort ersättas med text av följande lydelse:

»I likhet med bl. a. tidningsutgivareföreningen anser utskottet, att det är angeläget att de båda journalistinstitutet så effektivt som möjligt fyller sin huvuduppgift. Redan detta att inom en ettårig kursram ge en god grund för en krävande yrkesutövning är en svår uppgift, och det vore, såsom svenska journalistförbundet framhåller, betänkligt att slå in på en linje som innebär, att man byter ut en del av den nuvarande grundutbildningen mot en specialutbildning som dessutom skulle ges på ett mycket tidigt stadium av elevernas journalistiska bana. Verksamheten vid institutet är ny och att redan nu, innan erfarenheter vunnits, genomföra en linjeklyvning förefaller icke välbetänkt.

Specialutbildning, inriktad på konsumentupplysning, är utan tvivel angelägen, och om denna kan förläggas till journalistinstitutet bör enligt utskottets mening den vägen prövas. Utbildningen bör dock — såsom även publicistklubben understryker — icke ordnas som alternativkurs utan som specialkurs öppen för journalister, som genomgått institutens grundutbildning, eller andra yrkesverksamma journalister, som önskar fortbilda sig på området. Den påtänkta specialutbildningen bör därför utformas som en påbyggnad till journalistutbildningen och få formen av en tredje termin ovanpå grundutbildningen.

Utskottet förordar, att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t giver till kända var utskottet sålunda i anledning av motionen I: 406 anført. »;

dels ock att utskottets hemställan under I. bort ha följande lydelse:

»I. att riksdagen må, i anledning av motionen I: 406, i skrivelse till Kungl. Maj:t giva till kända vad utskottet anført. »